

Uradni list

Evropske unije

C 211

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

18. junij 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 211/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 211/02	Zadeva C-233/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya (Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep — Dopis Komisije, s katerim se obvešča o ustavitvi postopka s pritožbo — Veljavna pomoč)	2
2018/C 211/03	Združeni zadevi C-234/16 in C-235/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16) (Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep)	3

SL

2018/C 211/04	Združeni zadevi C-236/16 in C-237/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón (Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep)	4
2018/C 211/05	Zadeva C-353/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – MP/Secretary of State for the Home Department (Predhodno odločanje — Azilna politika — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 4 — Direktiva 2004/83/ES — Člen 2(e) — Pogoji za upravičenost do subsidiarne zaščite — Člen 15(b) — Tveganje resne škode za duševno zdravje prosilca v primeru vrnitve v izvirno državo — Oseba, ki je bila žrtev mučenja v svoji izvirni državi)	4
2018/C 211/06	Zadeva C-34/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court (Irska)– Irska) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners (Predhodno odločanje — Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev — Direktiva 2010/24/EU — Člen 14 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Možnost organa prosilca, da zavrne pomoč pri izterjavi, ker terjatev ni bila ustrezno vročena)	5
2018/C 211/07	Zadeva C-81/17: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Suceava – Romunija) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava (Predhodno odločanje — Obdavčenje — Direktiva 2006/112/ES — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Odbitek vstopnega davka — Pravica do vračila DDV — Transakcije, ki se nanašajo na davčno obdobje, za katero je bil končan davčni nadzor že opravljen — Nacionalna zakonodaja — Možnost davčnega zavezanca, da popravi obračune davka, glede katerih je bil davčni nadzor že opravljen — Izključitev — Načelo učinkovitosti — Davčna nevtrálnost — Pravna varnost)	6
2018/C 211/08	Združeni zadevi C-91/17 P in C-92/17 P: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. aprila 2018 – Cellnex Telecom SA, nekdanja Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Evropska komisija, SES Astra (Pritožba — Državne pomoči — Digitalna televizija — Pomoč za uvedbo digitalne prizemne televizije na oddaljenih in manj urbaniziranih območjih v Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (avtonomna skupnost Kastilja – Manča, Španija) — Subvencija za operaterje platform digitalne prizemne televizije — Sklep o delni nezdružljivosti ukrepov pomoči z notranjim trgov — Pojem „državna pomoč“ — Prednost — Storitve splošnega gospodarskega pomena — Opredelitev — Polje proste presoje držav članic)	6
2018/C 211/09	Zadeva C-97/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2018 – Evropska komisija/Republika Bolgarija (Neizpolnitev obveznosti države — Varstvo narave — Direktiva 2009/147/ES — Ohranjanje prostoživečih ptic — Posebna območja varstva (POV) — Razvrstitev ozemelj, ki so glede na število in velikost najprimernejša za ohranjanje vrst ptic, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2009/147, kot POV — Območje, pomembno za ohranjanje ptic (OPOP) — OPOP Rila — Razvrstitev dela OPOP Rila kot POV)	7
2018/C 211/10	Zadeva C-66/18: Tožba, vložena 1. februarja 2018 – Evropska komisija/Madžarska	7
2018/C 211/11	Zadeva C-78/18: Tožba, vložena 6. februarja 2018 – Evropska komisija/Madžarska	8
2018/C 211/12	Zadeva C-139/18 P: Pritožba, ki jo je CJ vložil 21. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-602/16, CJ/Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)	9
2018/C 211/13	Zadeva C-167/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španija) 2. marca 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.	11
2018/C 211/14	Zadeva C-176/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. marca 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís	11

2018/C 211/15	Zadeva C-177/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španija) 17. marca 2018 – Almuđena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid	12
2018/C 211/16	Zadeva C-186/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 9. marca 2018 – José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas	13
2018/C 211/17	Zadeva C-193/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) 19. marca 2018 – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland	14
2018/C 211/18	Zadeva C-205/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Pitești (Romunija) 20. marca 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea	15
2018/C 211/19	Zadeva C-233/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Brussel (Belgija) 29. marca 2018 Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers	16
2018/C 211/20	Zadeva C-242/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 5. aprila 2018 – „UniCredit Leasing“ EAD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravljenje na NAP	16
2018/C 211/21	Zadeva C-254/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 12. aprila 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics	17
2018/C 211/22	Zadeva C-270/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 19. aprila 2018 – UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics	18

Splošno sodišče

2018/C 211/23	Zadeva T-47/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Sigma Orionis/REA (Arbitražna klavzula — Okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 — Začasna ustavitev plačil na podlagi sporazuma o nepovratnih sredstvih po finančni reviziji — Zahteva za plačilo zneskov, ki jih REA dolguje na podlagi izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih)	19
2018/C 211/24	Zadeva T-48/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Sigma Orionis/Komisija (Arbitražna klavzula — Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) in Okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 — Začasna ustavitev plačil in razdor sporazumov o nepovratnih sredstvih po finančni reviziji — Zahteva za plačilo zneskov, ki jih Komisija dolguje na podlagi izvajanja sporazumov o nepovratnih sredstvih — Nepogodbena odgovornost)	19
2018/C 211/25	Zadeva T-168/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Grizzly Tools/Komisija (Varovanje zdravja ali varnosti potrošnikov in delavcev — Direktiva 2006/42/ES — Zaščitna klavzula — Nacionalni ukrep prepovedi dajanja v promet visokotlačnega čistilnika — Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve — Sklep Komisije o upravičenosti ukrepa — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje)	20
2018/C 211/26	Zadeva T-428/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. maja 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije ALPINEWELTEN Die Bergführer — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1) (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001))	21
2018/C 211/27	Zadeva T-429/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije LABORATOIRES MAJORELLE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije MAJORELLE — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1) (b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Prejšnje znamke — Delitev prijave znamke — Člen 44(6) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 50(6) Uredbe 2017/1001)	21

2018/C 211/28	Zadeva T-195/18: Tožba, vložena 16. marca 2018 – Talanton/Komisija	22
2018/C 211/29	Zadeva T-200/18: Tožba, vložena 20. marca 2018 – Fersher Developments in Lisin/Komisija in ECB	23
2018/C 211/30	Zadeva T-208/18: Tožba, vložena 23. marca 2018 – Nessim Daoud in drugi/Svet in drugi	23
2018/C 211/31	Zadeva T-214/18: Tožba, vložena 27. marca 2018 – Briois/Parlament	24
2018/C 211/32	Zadeva T-215/18: Tožba, vložena 27. marca 2018 – QB/ECB	25
2018/C 211/33	Zadeva T-216/18: Tožba, vložena 28. marca 2018 – Pozza/Parlament	26
2018/C 211/34	Zadeva T-217/18: Tožba, vložena 28. marca 2018 – DK/ESZD	27
2018/C 211/35	Zadeva T-254/18: Tožba, vložena 23. aprila 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products in drugi/Komisija	28
2018/C 211/36	Zadeva T-676/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2018 – UN/Komisija	29

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2018/C 211/01)

Zadnja objava

UL C 200, 11.6.2018

Prejšnje objave

UL C 190, 4.6.2018

UL C 182, 28.5.2018

UL C 166, 14.5.2018

UL C 161, 7.5.2018

UL C 152, 30.4.2018

UL C 142, 23.4.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/ Generalitat de Catalunya

(Zadeva C-233/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep — Dopis Komisije, s katerim se obvešča o ustavitvi postopka s pritožbo — Veljavna pomoč)

(2018/C 211/02)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijski pritožnik: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Generalitat de Catalunya

Izrek

1. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta davku, ki ga plačujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopka v glavni stvari.
2. Davek, kot je ta iz postopka v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri obdavčeni v bistvu glede na njihovo prodajno površino, ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, čeprav so ga oproščeni centri, katerih prodajna površina je manjša od 2 500 m². Tak davek tudi ni državna pomoč v smislu te določbe, čeprav so ga oproščeni centri, katerih dejavnost je namenjena vrtnarstvu ali prodaji vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijskega materiala, in čeprav so centri, ki prodajajo pohištvo, sanitarno opremo ter vrata in okna, in centri za domače mojstre deležni 60 odstotnega znižanja davčne osnove, saj ti centri nimajo tako velikega vpliva na okolje in prostorsko načrtovanje kot drugi, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

Tak davek pa je država pomoč v smislu te določbe, ker so ga oproščeni veliki distribucijski trgovski kompleksi, katerih prodajna površina je enaka ali večja od praga 2 500 m².

3. V okoliščinah, kot jih opisuje predložitveno sodišče, državne pomoči, ki so posledica davčne ureditve, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ne morejo biti veljavne pomoči v smislu člena 1, točka (b), Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES, katerega besedilo je prevzeto v členu 1, točka (b), Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

(Združeni zadevi C-234/16 in C-235/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep)

(2018/C 211/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Kasacijski pritožnik: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Nasprotni stranki v postopku s kasacijsko pritožbo: Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

Izrek

1. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta davku, ki ga plačujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopkov v glavni stvari.
2. Davek, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri v bistvu obdavčeni glede na njihovo prodajno površino, ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, čeprav so ga oproščeni centri, katerih prodajna površina je manjša od 4 000 m². Tak davek tudi ni državna pomoč v smislu te določbe, čeprav so ga oproščeni centri, ki opravljajo dejavnost v sektorju vrtnarstva ter prodaje vozil, gradbenega materiala, strojev in industrijskih dobav in katerih prodajna površina ne presega 10 000 m², saj ti centri nimajo tako velikega vpliva na okolje in prostorsko načrtovanje kot drugi, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Združeni zadevi C-236/16 in C-237/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Regionalni davek na velike trgovske centre — Svoboda ustanavljanja — Varstvo okolja in prostorsko načrtovanje — Državna pomoč — Selektivni ukrep)

(2018/C 211/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijski pritožnik: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Diputación General de Aragón

Izrek

1. Člena 49 in 54 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta davku, ki ga plačujejo veliki trgovinski centri, kot je ta iz postopkov v glavni stvari.
2. Davek, kot je ta iz postopkov v glavni stvari, s katerim so veliki distribucijski centri v bistvu obdavčeni glede na njihovo prodajno površino, ni državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, čeprav so ga oproščeni tisti centri, katerih prodajna površina ne presega 500 m², in tisti, katerih prodajna površina presega ta prag, vendar njihova davčna osnova ne presega 2000 m². Tak davek tudi ni državna pomoč v smislu te določbe, čeprav so ga oproščeni centri, ki opravljajo dejavnost v sektorju prodaje industrijskih strojev, vozil, orodja, in materiala, gradbenega materiala, sanitarne opreme, vrat in oken za prodajo poslovnim subjektom, pohištva v individualnih, tradicionalnih in specializiranih trgovinah, ter avtomobilov, ter vrtnarije in bencinske črpalke, saj ti centri nimajo takega vpliva na okolje in prostorsko načrtovanje kot drugi, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 260, 18.7.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court of the United Kingdom – Združeno kraljestvo) – MP/Secretary of State for the Home Department

(Zadeva C-353/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Azilna politika — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 4 — Direktiva 2004/83/ES — Člen 2(e) — Pogoji za upravičenost do subsidiarne zaščite — Člen 15(b) — Tveganje resne škode za duševno zdravje prosilca v primeru vrnitve v izvorno državo — Oseba, ki je bila žrtev mučenja v svoji izvorni državi)

(2018/C 211/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: MP

Nasprotna stranka: Secretary of State for the Home Department

Izrek

Člen 2(e) in člen 15(b) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite v povezavi s členom 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da je državljanu tretje države, ki so ga organi njegove države izvora v preteklosti mučili in ki v primeru vrnitve v to državo ni več izpostavljen tveganju mučenja, vendar bi se lahko njegovo telesno in duševno zdravje v takem primeru hudo poslabšalo, s tveganjem, da bo ta državljan storil samomor zaradi travm, ki izvirajo iz dejanj mučenja, katerih žrtev je bil, mogoče priznati status subsidiarne zaščite, če obstaja dejansko tveganje, da navedenemu državljanu v navedeni državi namerno ne bo zagotovljena oskrba, prilagojena za zdravljenje telesnih in duševnih posledic teh dejanj mučenja, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 326, 5.9.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court (Irska) – Irska) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Zadeva C-34/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev — Direktiva 2010/24/EU — Člen 14 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Možnost organa prisilca, da zavrne pomoč pri izterjavi, ker terjatev ni bila ustrezno vročena)

(2018/C 211/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court (Irska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Eamonn Donnellan

Tožena stranka: The Revenue Commissioners

Izrek

Člen 14(1) in (2) Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da organ države članice zavrne izvršitev zaprosila za izterjavo, ki se nanaša na terjatev v zvezi z denarno kaznijo, naloženo v drugi državi članici, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ker odločba o naložitvi te sankcije zadevni osebi ni bila ustrezno vročena pred predložitvijo zaprosila za izterjavo navedenemu organu na podlagi te direktive.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Suceava – Romunija) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Zadeva C-81/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Direktiva 2006/112/ES — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Odbitek vstopnega davka — Pravica do vračila DDV — Transakcije, ki se nanašajo na davčno obdobje, za katero je bil končan davčni nadzor že opravljen — Nacionalna zakonodaja — Možnost davčnega zavezanca, da popravi obračune davka, glede katerih je bil davčni nadzor že opravljen — Izključitev — Načelo učinkovitosti — Davčna nevtrálnost — Pravna varnost)

(2018/C 211/07)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Suceava

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Zabrus Siret SRL

Nasprotna stranka: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Izrek

Člene 167, 168, 179, 180 in 182 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010, ter načela učinkovitosti, davčne nevtrálnosti in sorazmernosti je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki z odstopanjem od petletnega zastaralnega roka, ki ga nacionalno pravo določa za popravek obračunov davka na dodano vrednost (DDV), v okoliščinah, kakršne so te v sporu o glavni stvari, davčnemu zavezancu onemogoča tak popravek, da bi uveljavil pravico do odbitka, samo zato, ker se ta popravek nanaša na obdobje, za katero je bil davčni nadzor že opravljen.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 26. aprila 2018 – Cellnex Telecom SA, nekdanja Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Evropska komisija, SES Astra

(Združeni zadevi C-91/17 P in C-92/17 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Digitalna televizija — Pomoč za uvedbo digitalne prizemne televizije na oddaljenih in manj urbaniziranih območjih v Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (avtonomna skupnost Kastilja – Manča, Španija) — Subvencija za operaterje platform digitalne prizemne televizije — Sklep o delni nezdružljivosti ukrepov pomoči z notranjim trgov — Pojem „državna pomoč“ — Prednost — Storitev splošnega gospodarskega pomena — Opredelitev — Polje proste presoje držav članic)

(2018/C 211/08)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožniki: Cellnex Telecom SA, nekdanja Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA (zastopnika: J. Buendía Sierra in A. Lamadrid de Pablo, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: E. Gippini Fournier, B. Stromsky in P. Němečková, agenti), SES Astra (zastopnika: F. González Díaz in V. Romero Algarra, odvetnika)

Izrek

1. Pritožbi se zavrneta.
2. Družbama Cellnex Telecom SA in Telecom Castilla-La Mancha SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 129, 24.4.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2018 – Evropska komisija/Republika Bolgarija

(Zadeva C-97/17) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Varstvo narave — Direktiva 2009/147/ES — Ohranjanje prostoživečih ptic — Posebna območja varstva (POV) — Razvrstitev ozemelj, ki so glede na število in velikost najprimernejša za ohranjanje vrst ptic, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2009/147, kot POV — Območje, pomembno za ohranjanje ptic (OPOP) — OPOP Rila — Razvrstitev dela OPOP Rila kot POV)

(2018/C 211/09)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Mihaylova in C. Hermes, agenta)

Tožena stranka: Republika Bolgarija (zastopnici: E. Petranova in L. Zaharieva, agentki)

Izrek

1. Republika Bolgarija s tem, da v posebno območje varstva ni vključila celotnega območja, ki je pomembno za ohranjanje ptic in ki zajema gorovje Rila, ni razvrstila ozemelj, ki so glede na število in velikost najprimernejša za ohranjanje vrst, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic, tako da ta država članica ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) te direktive.
2. Republikli Bolgariji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 121, 18.4.2017.

Tožba, vložena 1. februarja 2018 – Evropska komisija/Madžarska

(Zadeva C-66/18)

(2018/C 211/10)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester in Talabér-Ritz K, agenti)

Tožena stranka: Madžarska

Predlogi tožke stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Madžarska ni izpolnila

- obveznosti iz člena XVII GATS [Splošni sporazum o trgovini s storitvami], ker v skladu s členom 76(1) (a) spremenjenega zakona št. CCIV iz leta 2011 za tuje visokošolske ustanove zunaj EGP izvajanje izobraževalnih storitev pogojuje s sklenitvijo mednarodnega sporazuma;
- obveznosti iz člena 16 Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾ in vsekakor členov 49 PDEU in 56 PDEU ter člena XVII GATS, ker v skladu s členom 76(1)(b) spremenjenega zakona št. CCIV iz leta 2011 od tujih visokošolskih ustanov zahteva, da v državi izvora izvajajo visokošolsko izobraževanje;
- obveznosti iz členov 13, 14(3) in 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v zvezi z zgoraj navedenimi omejitvami; in
- Madžarski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Na Madžarskem je pravni temelj za izvajanje visokošolskih storitev zakon št. CCIV iz leta 2011 o nacionalnem visokem šolstvu, ki v členu 76(1)(a) določa, da lahko tuja visokošolska ustanova izobraževalno dejavnost, na podlagi katere se pridobi diploma, na ozemlju Madžarske izvaja samo, če sta pogodbeni stranki privolili, da ju zavezuje mednarodna pogodba o načelni podpori njenemu delovanju na Madžarskem, sklenjena med vlado Madžarske in vlado države sedeža tuje visokošolske ustanove, pri čemer mora v primeru zvezne države, če za privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ni pristojna osrednja vlada, navedena pogodba temeljiti na predhodnem sporazumu z osrednjo vlado te države.

Poleg tega člen 76(1)(b) zakona št. CCIV iz leta 2011 določa, da morajo tuje visokošolske ustanove, ki delujejo na Madžarskem, ne le veljati za državno priznane visokošolske ustanove v državi svojega sedeža, temveč v zadevni državi tudi dejansko izvajati visokošolsko izobraževanje.

Komisija je 27. aprila 2017 v zvezi s spremenjenim zakonom št. CCIV iz leta 2011 proti Madžarski sprožila postopek zaradi neizpolnitve obveznosti.

Ker je Komisija menila, da odgovor Madžarske ni zadovoljiv, je prešla v naslednjo fazo postopka zaradi neizpolnitve obveznosti in Madžarski 14. julija 2017 poslala obrazloženo mnenje.

Ker je Komisija menila, da tudi odgovor na obrazloženo mnenje ni zadovoljiv, je sklenila, da zadevo predloži Sodišču, ki naj ugotovi, da Madžarska ni izpolnila obveznosti iz člena XVII GATS, člena 16 Direktive 2006/123/ES, členov 49 PDEU in 56 PDEU ter členov 13, 14(3) in 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

Tožba, vložena 6. februarja 2018 – Evropska komisija/Madžarska

(Zadeva C-78/18)

(2018/C 211/11)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, L. Malferrari in K. Talabér-Ritz, agenti)

Tožena stranka: Madžarska

Predlog tožече stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Madžarska s kršitvijo obveznosti iz člena 63 PDEU ter členov 7, 8 in 12 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah z določbami a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (zakon št. LXXVI iz leta 2017 o preglednosti organizacij, ki so subvencionirane iz tujine), ki za nekatere kategorije nevladnih organizacij – ki posredno ali neposredno prejemajo subvencije iz tujine, ki presegajo določeno mejno vrednost – uvajajo obveznosti registracije, prijave in preglednosti ter urejajo možnost uporabe sankcij proti organizacijam, ki ne izpolnijo teh obveznosti, uvedla diskriminatorne, nepotrebne in neutemeljene omejitve glede tujih donacij madžarskim nevladnim organizacijam;
- Madžarski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zakon št. LXXVI iz leta 2017 o preglednosti organizacij, ki so subvencionirane iz tujine, uvaja nove obveznosti registracije, prijave, preglednosti in javnosti za nekatere kategorije nevladnih organizacij – ki posredno ali neposredno prejemajo subvencije iz tujine, ki presegajo določeno mejno vrednost – ter določa možnost uporabe sankcij proti organizacijam, ki ne izpolnijo teh obveznosti.

Komisija je 14. julija 2017 v zvezi z zakonom št. LXXVI iz leta 2017 proti Madžarski sprožila postopek za ugotavljanje kršitev.

Ker je Komisija menila, da odgovor Madžarske ni zadovoljiv, je prešla v naslednjo fazo postopka za ugotavljanje kršitev in Madžarski 5. oktobra 2017 poslala obrazloženo mnenje.

Ker je Komisija menila, da tudi odgovor na obrazloženo mnenje ni zadovoljiv, je sklenila, da zadevo predloži Sodišču, ki naj ugotovi, da Madžarska ni izpolnila obveznosti iz člena 63 PDEU ter členov 7, 8 in 12 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Pritožba, ki jo je CJ vložil 21. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-602/16, CJ/Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)

(Zadeva C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: CJ (zastopnik: V. Kolias, Δικηγόρος)

Druška stranka v postopku: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča z dne 13. decembra 2017 v zadevi CJ/ECDC (T-602/16, EU:T:2017:893) v celoti razveljavi;
- če ugotovi, da je pritožba utemeljena, posledično razglasi ničnost spornega ocenjevalnega poročila z dne 21. septembra 2015;
- ECDC naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri razloge:

1. Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi:

- napačno razlagalo člen 3(1) v povezavi s členom 3(3) izvedbenega pravila ECDC št. 20 s tem, da je ugotovilo, da v primerih, kakršen je obravnavani, drugostopenjski ocenjevalec ni nujno predsednik upravnega odbora,
- storilo napako pri pravni opredelitvi dejstev s tem, da je ugotovilo, da ni verjetno, da bi predsednik upravnega odbora ugodil predlogu pritožnika,
- napačno razlagalo trditev, da ocenjevalcev podrejeni ne more biti drugostopenjski ocenjevalec, ker ni neodvisen od ocenjevalca.

2. Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi:

- napačno razlagalo člena 7(1) ter 8(3) in (4) izvedbenega pravila ECDC št. 20 s tem, da je ugotovilo, da ocenjevalcu ni treba upoštevati ciljev in kazalnikov uspešnosti, ki so bili za uslužbenca določeni v prejšnjem ocenjevalnem obdobju,
- podredno, storilo napako pri pravni opredelitvi dejstev s tem, da je ugotovilo, da je ocenjevalec cilje in kazalnike uspešnosti ustrezno upošteval.

3. Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi:

- napačno razlagalo pojem „dialog“ v smislu člena 8(9) izvedbenega pravila ECDC,
- podredno, storilo napako pri pravni opredelitvi ocenjevalnega „dialoga“ kot dialoga, ki ga ECDC lahko omeji tako, da potrjevalec od uslužbenca zahteva dokument, ki ga že ima na voljo; tako, da potrjevalec uslužbenca po mobilnem telefonu vpraša: „Kateri vidiki ocenjevanja uspešnosti so po vašem mnenju napačni?“, in ne da bi potrjevalec uslužbencu postavil dodatna vprašanja, potem ko je ta na vprašanje odgovoril in dejal, da lahko po potrebi poda dodatne podrobnejše informacije.

4. Četrty pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi:

- napačno razlagalo člen 22a Kadrovskih predpisov s tem, da je v bistvu ugotovilo, da lahko agencija – tudi če uslužbenec *in tempore non suspecto* navaja nepravilno finančno poslovanje, za katero poda vsaj začetni dokaz, in če so te navedbe resnične – odredi, da njegovo letno uspešnost oceni tudi osebe, na katere se njegove navedbe nanašajo,
- podredno, storilo napako s tem, da je pritožnikove navedbe pravno opredelilo kot navedbe, ki niso bile podane niti *in tempore non suspecto* niti niso bile resnične ali podkrepljene z dokazi, in s tem, da je štelo, da lahko uslužbenci, na katere so se njegove navedbe nanašale, kljub temu nevtrarno ocenijo pritožnikovo uspešnost.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španija) 2. marca 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

(Zadeva C-167/18)

(2018/C 211/13)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji in pritožnica na drugi stopnji: Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote

Tožena stranka na prvi stopnji in pritožnica na drugi stopnji: Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 1(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov ⁽¹⁾ uporabi, kadar eno podjetje preneha opravljati storitve, za katere je sklenilo pogodbo s stranko, zaradi odpovedi pogodbe o opravljanju storitev, pri čemer dejavnost v bistvu temelji na delovni sili (čiščenje prostorov), nov izvajalec storitve pa prevzame bistven del zaposlenih, določenih za opravljanje navedene storitve, če se tak prevzem pravic in obveznosti iz delovnih razmerij izvede v skladu z zahtevo iz kolektivne pogodbe za sektor čiščenja?
2. Ali je razlaga španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), ki meni, da v primerih prenosa osebja zaradi zahteve iz kolektivne pogodbe ne gre za prenos podjetij, saj ni izpolnjen pogoj prostovoljnosti pri prenosu, in torej ti primeri ne spadajo na področje uporabe navedene direktive, v skladu z Direktivo Skupnosti (kakor jo razlaga Sodišče)?
3. Ali je mogoče šteti, da gre v skladu z ureditvijo iz Direktive v primerih storitvenih podjetij, če sektorska kolektivna pogodba nalaga obveznost prevzema pravic in obveznosti osebja, za prenos osebja in torej za prenos podjetij v smislu navedene direktive?
4. Ali je člen 14 Convenio Colectivo de Limpieza de Edificios y Locales de la Provincia de Las Palmas (kolektivna pogodba za storitve čiščenja objektov in prostorov v provinci Las Palmas), ki določa, da v primerih osebja, ki je prevzeto v skladu s kolektivno pogodbo, to ne ohrani pravic in obveznosti, ki jih je imelo v podjetju prenosniku, niti delovnih pogojev, dogovorjenih s kolektivno pogodbo, v skladu s členom 3 Direktive?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 7. marca 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís

(Zadeva C-176/18)

(2018/C 211/14)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali morata biti v primeru, v katerem je kmet od drevesnice (prodajalna tretje osebe) kupil sadike rastlinske sorte in jih posadil, preden je podelitev žlahtniteljske pravice začela učinkovati, v zvezi s poznejšimi dejanji kmeta, in sicer obiranjem sadja z dreves, ki je temu sledilo, izpolnjena pogoja iz odstavka 3 člena 13 Uredbe (ES) št. 2100/94 ⁽¹⁾, da bi za ta dejanja veljala *ius prohibendi* iz odstavka 2 istega člena, če se šteje, da gre za pridelan material? Ali pa je treba šteti, da to obiranje pomeni pridelovanje ali razmnoževanje sorte, katerega rezultat je „pridelan material“, katerega prepoved od imetnika rastlinske sorte ne zahteva izpolnitve pogojev iz odstavka 3?
2. Ali je razlaga, v skladu s katero se sistem stopenjskega varstva nanaša na katero koli od dejanj, opisanih v odstavku 2 člena 13 Uredbe (ES) št. 2100/94, ki se nanašajo na „pridelan material“, tudi na samo obiranje, ali pa se nanaša samo na dejanja po pridelavi tega pridelanega materiala, kot bi lahko bila skladiščenje in trženje tega materiala, v skladu z odstavkom 3 člena 13 te uredbe?
3. Ali je v primeru uporabe sistema razširitve stopenjskega varstva na „pridelan material“, določenega v odstavku 3 člena 13 Uredbe (ES) št. 2100/94, zato da je izpolnjen prvi pogoj, nujno, da so bile sadike kupljene po tem, ko je imetnik pridobil žlahtniteljsko pravico, ali pa bi zadostovalo, da takrat uživa začasno varstvo, ker je bilo dejanje izvedeno v obdobju med objavo prijave in začetkom učinkovanja podelitve žlahtniteljske pravice?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španija) 17. marca 2018 – Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid

(Zadeva C-177/18)

(2018/C 211/15)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Almudena Baldonado Martín

Tožena stranka: Ayuntamiento de Madrid

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 4 okvirnega sporazuma razlagati tako, da položaj, kakršen je opisani in v katerem nadomestni uradnik opravlja enako delo kot stalno zaposleni uradnik (stalno zaposleni uradnik, ki nima pravice do odpravnine, ker v njegovi pravni ureditvi ne obstaja položaj, ki bi bil podlaga zanj), ne more spadati v položaj, opisan v navedeni določbi?

2. Ali je – ker se pravica do enakega obravnavanja in splošno načelo prepovedi diskriminacije štejeta za splošno načelo EU, ki se uresničuje z direktivo, (členoma 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah) in členom 23 Splošne deklaracije človekovih pravic, in ob upoštevanju temeljnih socialnih pravic z vidika členov 151 in 153 PDEU – z okvirnim sporazumom, priloženim Direktivi 1999/70/ES ⁽¹⁾, skladna takšna razlaga v podporo uresničevanja ciljev te direktive, da je uveljavitev pravice nadomestnega uradnika do odpravnine odvisna samo od javnega delodajalca (glede na primerjavo z začasno zaposlenim delavcem pa tudi glede na njegov (uradniški ali delovnopravni) položaj) ali pa se lahko uveljavlja z neposredno vertikalno uporabo primarnega evropskega prava?
3. Ali bi bila – na podlagi morebitnega obstoja zlorabe v okviru zaposlitve za določen čas, namenjene temu, da se izpolnijo dolgoročne potrebe, ne da bi obstajal objektivni razlog, to je zaposlitev, ki ne izhaja iz nujne in neodložljive potrebe, ki bi jo upravičevala – ustrezna, sorazmerna, učinkovita in odvrčljiva odpravnina, primerljiva z nadomestilom za nezakonito odpoved, skladna s cilji Direktive 1999/70/ES, kot sredstvo za preprečitev zlorabe in odpravo posledice kršitve prava Unije, če delodajalec delavcu ne zagotovi stabilnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 9. marca 2018 –
José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas**

(Zadeva C-186/18)

(2018/C 211/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik v postopku s kasacijsko pritožbo: José Cánovas Pardo S.L.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v nasprotju s členom 96 Uredbe (ES) št. 2100/94 ⁽¹⁾ razlaga tega člena, v skladu s katero so tožbe iz členov 94 in 95 Uredbe zastarale, čeprav so kršitve trajale do vložitve tožbe, če se je iztekel triletni rok od takrat, ko je imetnik, ki mu je bila podeljena zlahniteljska pravica, zvedel za kršitev in istovetnost kršitelja?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba šteti, da v skladu s členom 96 Uredbe (ES) št. 2100/94 zastaranje velja samo za konkretne kršitve, ki so bile storjene zunaj triletnega roka, ne pa za kršitve, ki so bile storjene v zadnjih treh letih

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je mogoče s tožbo za prenehanje in prav tako odškodninsko tožbo uspeti samo v zvezi s temi zadnjenavedenimi dejanji, storjenimi v zadnjih treh letih?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) 19. marca 2018 – Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-193/18)

(2018/C 211/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Google LLC

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je treba merilo „storitev, ki je v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih“, iz člena 2(c) Okvirne direktive 2002/21/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da vključuje ali lahko vključuje tudi internetne storitve elektronske pošte, ki se zagotavljajo prek odprtega interneta in same ne zagotavljajo dostopa do interneta?
 - a) Ali je treba to merilo razlagati tako, da je treba že postopek informacijske obdelave, ki jo opravlja ponudnik takšne storitve elektronske pošte prek svojih strežnikov elektronske pošte s tem, da naslovom elektronske pošte dodeljuje naslove IP udeleženi fizičnih priključkov in elektronska sporočila, razbita na podatkovne pakete, na podlagi različnih protokolov nabora internetnih protokolov prenese v odprti internet oziroma jih – obratno – od tam prejme, šteti za „prenos signalov“, ali pa se šele prenos teh podatkovnih paketov prek interneta s strani ponudnikov (dostopa do) interneta šteje za „prenos signalov“?
 - b) Ali je treba to merilo razlagati tako, da je mogoče prenos elektronskih sporočil, razbitih na podatkovne pakete, prek odprtega interneta, ki ga zagotavljajo ponudniki (dostopa do) interneta, pripisati ponudniku takšne storitve elektronske pošte, zaradi česar posledično tudi ta opravlja storitev „prenosa signalov“? V kakšnih okoliščinah se lahko to stori?
 - c) Če izvajalec take storitve elektronske pošte prenos signalov izvaja bodisi sam ali pa se mu lahko pripiše storitev prenosa signalov s strani ponudnikov (dostopa do) interneta: ali je to merilo mogoče razlagati tako, da se takšna storitev elektronske pošte, ne glede na morebitne dodatne funkcije te storitve, kot so urejanje, shranjevanje in razvrščanje elektronskih sporočil, ali upravljanje kontaktnih podatkov in ne glede na tehnični napor izvajalca v zvezi s temi funkcijami „v celoti ali pretežno“ šteje za prenos signalov, ker je s funkcionalnega vidika s stališča uporabnikov v ospredju komunikacijska funkcija storitve?

2. Če je treba merilo, opisano v vprašanju 1, razlagati tako, da načeloma ne zajema internetnih storitev elektronske pošte, ki se zagotavljajo prek odprtega interneta in ki same ne zagotavljajo dostopa do interneta: ali je to merilo izjemoma izpolnjeno, če izvajalec takšne storitve hkrati upravlja z nekaj lastnimi komunikacijskimi omrežji, ki so povezana z internetom in se lahko vsekakor uporabljajo tudi za namene storitve elektronske pošte? V kakšnih okoliščinah je to mogoče?
3. Kako je treba razlagati merilo „navadno opravlja za plačilo“ iz člena 2(c) Okvirne direktive 2002/21/ES?
- a) Ali se za to merilo zahteva zlasti plačilo s strani uporabnikov, ali pa lahko plačilo predstavljajo tudi druge protistoritve uporabnikov, ki so za izvajalca storitve ekonomskega pomena, na primer tako, da uporabniki aktivno dajo na razpolago osebne ali druge podatke ali pa izvajalec storitve do teh podatkov dostopa na drug način v okviru uporabe storitve?
- b) Ali se za to merilo zahteva, da mora plačilo obvezno opraviti oseba, ki je hkrati tudi uporabnik storitve, ali lahko zadostuje, da se storitev delno ali v celoti financira s strani tretjih oseb, na primer z oglaševanjem na spletnem mestu izvajalca storitve?
- c) Ali se zlasti beseda „navadno“ v zvezi s tem nanaša na okoliščine, v katerih ponudnik konkretne storitve opravlja to storitev, ali na okoliščine, v katerih se na splošno opravlja enake ali primerljive storitve?

⁽¹⁾ Direktiva evropskega parlamenta in sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Pitești (Romunija) 20. marca 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Zadeva C-205/18)

(2018/C 211/18)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Pitești

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 114(3), 151 in 153 PDEU ter določbe okvirne direktive 89/391/EGS ⁽¹⁾ in poznejših posebnih direktiv razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica uvede pogoje in postopke, ki preprečujejo dostop do sodnega varstva za razvrstitev delovnih mest med delovna mesta s posebnimi pogoji, kar preprečuje, da se novo zaposlenim delavcem v skladu z nacionalno zakonodajo priznajo pravice do varnosti in zdravja pri delu, ki izvirajo iz ugotovitve navedenih pogojev?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 349).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidshof te Brussel (Belgija) 29. marca 2018 Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Zadeva C-233/18)

(2018/C 211/19)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Arbeidshof te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Zubair Haqbin

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 20, od (1) do (3), Direktive ⁽¹⁾ razlagati tako, da primere omejitve ali ukinitve materialnih pogojev za sprejem določa taksativno, ali pa iz člena 20(4) in (5) izhaja, da se lahko ti materialni pogoji omejijo ali ukinejo tudi v okviru sankcije za hude kršitve pravil v nastavitvenih centrih in hudo nasilno vedenje?
2. Ali je treba člen 20(5) in (6) razlagati tako, da morajo države članice pred izdajo odločbe o omejitvi ali ukinitvi materialnih pogojev za sprejem ali o sankcijah, v okviru teh odločb, določiti potrebne ukrepe za zagotovitev pravice do dostojnega življenjskega standarda v času izključitve, ali pa je možno te določbe dopolniti s sistemom, po katerem se, po izdaji odločbe o omejitvi ali ukinitvi materialnih pogojev za sprejem, preverja ali je osebi, na katero se nanaša odločba, zagotovljen dostojen življenjski standard in po potrebi v tem trenutku sprejeti ukrepe za odpravo pomanjkljivosti?
3. Ali je treba člen 20, od (4) do (6), Direktive v povezavi s členi 14, 21, 22, 23 in 24 te direktive ter člen 1, 3, 4 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da je proti mladoletniku, zlasti mladoletniku brez spremstva, mogoče izreči ukrep ali sankcijo začasne (ali dokončne) izključitve iz pravice do materialnih pogojev za sprejem, ali da ju ni mogoče izreči?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 5. aprila 2018 – „UniCredit Leasing“ EAD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

(Zadeva C-242/18)

(2018/C 211/20)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: „UniCredit Leasing“ EAD

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določba člena 90(1) Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁽¹⁾ v primeru razdrta pogodbe o finančnem najemu dovoljuje zmanjšanje davčne osnove in povračilo davka na dodano vrednost, ki je bil določen s pravnomočno odmerno odločbo na podlagi davčne osnove, sestavljene iz vsote mesečnih najemnin za celotno obdobje trajanja pogodbe?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: na katerega od primerov iz člena 90(1) Direktive se lahko sklicuje lizingodajalec v primeru razdrta pogodbe o lizingu zaradi delnega neplačila dolgovanih najemnin v razmerju do države članice zaradi zmanjšanja davčne osnove v obsegu dolgovanih najemnin, ki pa v obdobju od ustavitve plačil do razdrta pogodbe niso bile plačane, če razdrte ne učinkuje retroaktivno, kar izrecno potrjuje klavzula v pogodbi?
3. Ali je mogoče člen 90(2) Direktive o DDV razlagati tako, da je v primeru, kot je obravnavani, podano odstopanje od člena 90(1) Direktive o DDV?
4. Ali je mogoče člen 90(1) Direktive o DDV razlagati tako, da pojem zavrnitev iz te določbe zajema položaj, v katerem lizingodajalec v okviru pogodbe o finančnem najemu s prenosom lastništva ob njenem izteku od lizingojemalca ne more več zahtevati plačila najemnine, ker je lizingodajalec zaradi neizpolnitve pogodbe s strani lizingojemalca razdril pogodbo o lizingu, vendar ima na podlagi pogodbe pravico do odškodnine v višini vseh neplačanih najemnin, ki bi zapadle do izteka trajanja lizinga?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 12. aprila 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Zadeva C-254/18)

(2018/C 211/21)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Tožene stranke: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe členov 6 in 16 Direktive 2003/88/ES z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa⁽¹⁾ razlagati tako, da določajo referenčno obdobje, ki je opredeljeno premično, ali tako, da državam članicam prepuščajo izbiro, ali je to obdobje opredeljeno premično ali fiksno?

2. Ali se v primeru, ko bi bilo treba te določbe razlagati tako, da določajo premično referenčno obdobje, možnost odstopanja od člena 16(b), določena v členu 17, lahko nanaša ne samo na trajanje referenčnega obdobja, ampak tudi na njegovo premično naravo?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 19. aprila 2018 –
UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Zadeva C-270/18)

(2018/C 211/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UPM France

Toženi stranki: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbe [...] (ni prevedeno) člena 21 [(5), tretji pododstavek,] Direktive ⁽¹⁾ [2003/96] razlagati tako, da se izvzetje iz obdavčenja električne energije majhnih proizvajalcev, ki je na podlagi teh določb dovoljeno državam članicam, pod pogojem, da obdavčijo energente, ki se uporabljajo za proizvodnjo te električne energije, lahko uporabi v položaju, kot je bil opisan v točki 7 zgoraj, za obdobje pred 1. januarjem 2011, v katerem Francija, kot ji je dovoljevala ta direktiva, še ni uvedla domačega davka na končno porabo električne energije in posledično tudi ne izvzetja iz te obdavčitve v korist majhnih proizvajalcev?
2. Če je odgovor na [...] (ni prevedeno) prvo vprašanje pritrdilen, kako je treba povezovati določbe [...] (ni prevedeno) člena 14 [(1)(a)] Direktive [2003/96] in določbe [...] (ni prevedeno) njenega člena 21 [(5), tretji pododstavek,] v zvezi z majhnimi proizvajalci, ki porabljajo električno energijo, ki jo proizvajajo za svojo dejavnost? Zlasti, ali te določbe pomenijo minimalno obdavčitev, ki izhaja bodisi iz obdavčitve proizvedene električne energije z izvzetjem uporabljenega zemeljskega plina bodisi iz izvzetja iz obdavčitve proizvodnje električne energije, pri čemer je država torej zavezana obdavčiti uporabljen zemeljski plin?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Sigma Orionis/REA

(Zadeva T-47/16) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula — Okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 — Začasna ustavitev plačil na podlagi sporazuma o nepovratnih sredstvih po finančni reviziji — Zahteva za plačilo zneskov, ki jih REA dolguje na podlagi izvajanja sporazuma o nepovratnih sredstvih)

(2018/C 211/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francija) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za raziskave (REA) (zastopniki: S. Payan-Lagrou in V. Canetti, agentki, skupaj z D. Waelbroeckom in A. Duron, odvetnikoma)

Predmet

Predlog na podlagi člena 272 PDEU, da naj se REA naloži, naj tožeči stranki plača zneske, dolgovane na podlagi sporazuma o nepovratnih sredstvih, sklenjenega na podlagi Okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje 2020.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Sigma Orionis SA se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 98, 14.3.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Sigma Orionis/Komisija

(Zadeva T-48/16) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula — Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) in Okvirni program za raziskave in inovacije Obzorje 2020 — Začasna ustavitev plačil in razdor sporazumov o nepovratnih sredstvih po finančni reviziji — Zahteva za plačilo zneskov, ki jih Komisija dolguje na podlagi izvajanja sporazumov o nepovratnih sredstvih — Nepogodbena odgovornost)

(2018/C 211/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francija) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Dintilhac in M. Siekierzyńska, agenta)

Predmet

Prvič, predlog na podlagi člena 272 PDEU, da naj se Komisiji naloži, naj tožeči stranki plača zneske, dolgovane na podlagi sporazumov, sklenjenih na podlagi Sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) in Okvirnega programa za raziskave in inovacije Obzorje 2020, in drugič, predlog na podlagi člena 268 PDEU za povrnitev škode, ki naj bi tožeči stranki domnevno nastala, ker naj bi Komisija kršila svoje obveznosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Sigma Orionis SA se naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

⁽¹⁾ UL C 98, 14.3.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Grizzly Tools/Komisija

(Zadeva T-168/16) ⁽¹⁾

(Varovanje zdravja ali varnosti potrošnikov in delavcev — Direktiva 2006/42/ES — Zaščitna klavzula — Nacionalni ukrep prepovedi dajanja v promet visokotlačnega čistilnika — Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve — Sklep Komisije o upravičenosti ukrepa — Obveznost obrazložitve — Enako obravnavanje)

(2018/C 211/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Grizzly Tools GmbH & Co.KG (Großostheim, Nemčija) (zastopnik: H. Fischer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: sprva G. Zavvos in K. Petersen, nato K. Petersen, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2016/175 z dne 8. februarja 2016 o ukrepu Španije za prepoved dajanja v promet tipa visokotlačnega čistilnika v skladu z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2016, L 33, str. 12).

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Grizzly Tools GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 270, 25.7.2016.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 2. maja 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO
(ALPINEWELTEN Die Bergführer)**

(Zadeva T-428/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije ALPINEWELTEN Die Bergführer — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2018/C 211/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Nemčija) (zastopnik: T.-C. Leisenberg, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: W. Schramek in A. Söder, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. aprila 2017 (zadeva R 1339/2016-1) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka ALPINEWELTEN Die Bergführer kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 277, 21.8.2017.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle
(LABORATOIRES MAJORELLE)**

(Zadeva T-429/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Evropske unije LABORATOIRES MAJORELLE — Prejšnja besedna znamka Evropske unije MAJORELLE — Relativni razlogi za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Prejšnje znamke — Delitev prijave znamke — Člen 44(6) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 50(6) Uredbe 2017/1001))

(2018/C 211/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Make up for ever (Pariz, Francija) (zastopnik: C. Caron, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: K. Zajfert in A. Folliard-Monguiral, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Jardin Majorelle (Marakeš, Maroko)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. maja 2017 (zadeva R 1238/20165) zaradi postopka z ugovorom med Jardin Majorelle in Laboratoires Majorelle.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Les Laboratoires Majorelle se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 309, 18.9.2017.

Tožba, vložena 16. marca 2018 – Talanton/Komisija
(Zadeva T-195/18)
(2018/C 211/28)
Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Talanton, Anonimi Emporiki — Simvouleftiki – Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grčija) (zastopnik: K. Damis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- naroči izvedensko mnenje zaradi pomanjkljive kontrole, ki jo je izvedla tožena stranka;
- ugotovi, prvič, (a) da obvestilo o dolgovanem znesku 3241801228, ki je bilo tožeči stranki poslano 15. januarja 2018 in v katerem tožena stranka zahteva vračilo 481 835,56 EUR za pogodbo o delu FP7-215952 PERFORM na podlagi ugotovitev pregleda 11-BA135-006, pomeni kršitev njenih pogodbenih obveznosti, ker upravičeni stroški za obravnavano pogodbo znašajo 605 217 EUR, od katerih je 490 711 EUR prispevka Unije, in da mora tožeča stranka toženi stranki vrniti znesek v višini 21 171 EUR, in ne 481 835,56 EUR, in drugič, (b) da obvestilo o dolgovanem znesku 3241801229, ki je bilo tožeči stranki poslano 15. januarja 2018 in v katerem tožena stranka zahteva vračilo 29 694,10 EUR kot znesek odškodnine, pomeni kršitev njenih pogodbenih obveznosti.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na dobroverno izpolnitev pogodbe in prepoved zlorabe pogodbenih določil:
 - tožeča stranka trdi, da je tožena stranka kršila načelo dobre vere, ker je predvideno kontrolo nezakonito izvedla tretja oseba, ki ni povezana s pogodbenim osebjem, ki ga je določila tožena stranka, oziroma z njihovimi podizvajalci, ki jih je ta izrecno odobrila, in v zvezi s katero so se med izvajanjem kontrole pojavljali dvomi glede nepristranskosti ob nezakonitem ravnanju.

2. Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na arbitražno klavzulo:

- tožeča stranka je predložila dovolj alternativnih dokazov, ki vključujejo zaprisežene izjave, upoštevne dopise osebja tožeče stranke, dokumente, predložene v fazi izvajanja, ki se nikoli niso izpodbijali in ki jih tožena stranka ni upoštevala;
- tožeča stranka podrobno navaja devetintrideset razlogov, zakaj je poročilo o kontroli nenatančno, pomanjkljivo, nezanesljivo in zakaj so ugotovitve v njem napačne.

Tožba, vložena 20. marca 2018 – Fersher Developments in Lisin/Komisija in ECB

(Zadeva T-200/18)

(2018/C 211/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Fersher Developments LTD (Nikozija, Ciper) in Vladimir Lisin (zastopnik: R. Nowinski, barrister)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Evropski uniji naloži, naj povrne škodo, ki so jo utrpeli tožeče stranke zaradi sprejetja in uporabe Memoranduma o soglasju o posebnem gospodarskopoličnem pogojevanju, v višini, navedeni v tožbi ali kot jo določi Splošno sodišče;
- Evropski uniji naloži zakonite stroške, nastale z vložitvijo te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata tri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni razlogom, navedenim v zadevi T-161/15, Brinkmann (Steel Trading) in drugi/Komisija in ECB.

Tožba, vložena 23. marca 2018 – Nessim Daoud in drugi/Svet in drugi

(Zadeva T-208/18)

(2018/C 211/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Magdy Milad Nessim Daoud (Blainville, Kanada), Larsennar Ltd (Tortola, Britanski Deviški otoki) in Maxim Zakharchenko (Nikozija, Ciper) (zastopniki: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris in C. Velaris, odvetniki, A. Robertson, QC, in G. Rothschild, barrister)

Tožene stranke: Svet Evropske unije, Evropska komisija, Evropska centralna banka, Euroskupina (ki jo zastopa Svet Evropske unije) in Evropska unija (ki jo zastopa Evropska komisija)

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- toženim strankam naloži plačilo zneskov, navedenih v tabeli, ki je priložena tožbi, z obrestmi od 26. marca 2013 do izdaje sodbe Splošnega sodišča

ali, podredno:

- ugotovi nepogodbeno odgovornost toženih strank in določi postopek, po katerem je treba ugotoviti dejansko škodo, ki je nastala tožečim strankam;

in v vsakem primeru:

- toženim strankam naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga, ki sta v bistvu enaka ali podobna razlogoma, navedenima v zadevi T-147/18, APG Intercon in drugi/Svet in drugi.

Tožba, vložena 27. marca 2018 – Briois/Parlament

(Zadeva T-214/18)

(2018/C 211/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francija) (zastopnik: F. Wagner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2018 o zahtevi za odvzem imunitete Steevu Brioisu 2017/2221(IMM), ki se nanaša na sprejetje poročila Odbora za pravne zadeve A8-0011/2018, razglasi za ničen;
- Evropskemu parlamentu naloži, naj Steevu Briosu plača znesek v višini 35 000 EUR iz naslova odškodnine za nastalo nepremoženjsko škodo,
- Evropskemu parlamentu naloži, naj Steevu Briosu plača znesek v višini 5 000 EUR iz naslova stroškov, ki se lahko povrnejo;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije (v nadaljevanju: Protokol), ker izjava S. Briois, na podlagi katere je bil zoper njega v njegovi matični državi uveden kazenski pregon, pomeni mnenje, izraženo pri opravljanju njegovih poslanskih funkcij v smislu navedene določbe.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 9 Protokola, saj je Parlament, s tem ko je sprejel sklep o odvzemu imunitete S. Brioisu, kršil tako besedilo kot smisel te določbe, zaradi česar je navedeni sklep ničen.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načel enakega obravnavanja in dobrega upravljanja.

Prvič, tožeča stranka meni, da je Parlament kršil načelo enakega obravnavanja glede nje v razmerju do poslancev, ki sicer niso v enakem, ampak vsaj v primerljivem položaju, in je zato kršil tudi načelo dobrega upravljanja, ki pomeni, da ima pristojna institucija obveznost, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne elemente obravnavanega primera.

Drugič, tožeča stranka meni, da skupek indicov omogoča sklep o očitnem primeru *fumus persecutionis* glede nje.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe, ker z njenim zaslišanjem pred Odborom za pravne zadeve niso bile dovolj zagotovljene njene pravice in načelo kontradiktornosti. Tožeča stranka trdi, da to, da ni bila pozvana, naj se na plenarnem zasedanju izjavi o odvzemu njene imunitete, ni samo v nasprotju s splošnimi pravnimi načeli, ampak tudi z zdravim razumom in večino parlamentarnih praks.

Tožba, vložena 27. marca 2018 – QB/ECB

(Zadeva T-215/18)

(2018/C 211/32)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: QB (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

posledično,

— razglasi ničnost ocenjevalnega poročila za leto 2016 in odločbe z dne 23. maja 2017, ki je bila vročena 28. junija 2017 in s katero je bilo tožeči stranki zavrnjeno povišanje plače;

— po potrebi razglasi ničnost odločbe iz septembra 2017 in odločbe zaradi molka organa, s katerima sta bila zavrnjena upravna pritožba in ugovor tožeče stranke;

— toženi stranki naloži plačilo nepremoženjske škode, ocenjene *ex aequo et bono* na 15 000 EUR;

— toženi stranki naloži vse stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev navodil za ocenjevanje in postopka Annual Salary and Bonus Review (ASBR), kršitev načela pravne varnosti in kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ki naj bi jih tožena stranka storila s sprejetjem ocenjevalnega poročila za leto 2016 (v nadaljevanju: sporno ocenjevalno poročilo). Tožeča stranka zlasti navaja te očitke:

— sporno poročilo naj bi sestavil nek zaposleni na DG-H, ne pa ocenjevalci;

- o spornem ocenjevalnem poročilu se je odločalo, čeprav je bilo ocenjevalno obdobje tožeče stranke že dokončno končano;
 - ocenjevalno obdobje iz spornega ocenjevalnega poročila naj bi se nanašalo na obdobje, ki je prekratko, da bi se lahko opravilno letno ocenjevanje;
 - sporno ocenjevalno poročilo naj ne bi bilo sredstvo za merjenje učinkovitosti.
2. Drugi tožbeni razlog: sporno ocenjevalno poročilo naj bi vključevalo očitno napako, saj, prvič, naj bi deloma temeljilo na nalogi, ki zaradi bolniškega dopusta ni bila zaključena, in drugič, ocenjevalci naj bi pozitivno oceno tretje osebe, ki je del vodstvenega kadra, nepravilno komentirali in zmanjšali njen obseg, poleg tega pa naj ne bi upoštevali ciljev.
 3. Tretji tožbeni razlog: odločba z dne 23. maja 2017, s katero je bilo tožeči stranki zavrnjeno povišanje plače (v nadaljevanju: odločba ASBR), naj bi temeljila na nezakonitem ocenjevalnem poročilu.
 4. Četrty tožbeni razlog: odločbo ASBR naj bi sprejel nepristojen organ, saj je to odločbo sprejela oseba, ki je bila imenovana za šest mesecev in ni imela zahtevanega statusa za sprejetje navedeno odločbe.
 5. Peti tožbeni razlog: odločba ASBR naj bi vsebovala več očitnih napak, saj z njo ni dokazano, da je ob njenem sprejetju obstajalo dejstvo prenizke učinkovitosti.
 6. Šesti tožbeni razlog: kršitev smernic ASBR in postopka ASBR ter člena 41 Listine, saj naj odločba ASBR ne bi vsebovala obrazložitve.

Tožba, vložena 28. marca 2018 – Pozza/Parlament

(Zadeva T-216/18)

(2018/C 211/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luksemburg) (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo, da se ji nadomestilo za izselitev od 1. maja 2017 ne izplačuje več, razglasi za nično;
- Parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 4(1)(a) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, saj naj bi Parlament s tem, da je sprejel odločbo, da se toženi stranki nadomestilo za izselitev ne izplačuje več, to določbo napačno razlagal.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na nepristojnost Parlamenta za sprejetje izpodbijane odločbe, saj naj medinstitucionalna premestitev uradnika ne bi pomenila nove zaposlitve in naj torej Parlament ob premestitvi tožeče stranke ne bi mogel drugič presojati njene pravice do nadomestila za izselitev.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela legitimnih pričakovanj in kršitev prejšnje odločbe Računskega sodišča, s katero so bile določene pravice tožeče stranke, saj naj bi za vsak upravni akt, ki ga sprejme institucija, veljala domneva zakonitosti, in naj bi v obravnavani zadevi prejšnja odločba Računskega sodišča povzročala legitimno pričakovanje tožeče stranke, da bo obdržala nadomestilo za izselitev, dokler bo zaposlena v Luksemburgu.

Tožba, vložena 28. marca 2018 – DK/ESZD

(Zadeva T-217/18)

(2018/C 211/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: DK (zastopnika: S. Orlandi in T. Martin, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in razišči, da
 - se sklep z dne 23. maja 2017 o naložitvi disciplinske sankcije, v skladu s katero se neto znesek starostne pokojnine zmanjša za 20 %, kar pomeni mesečno 1 015 EUR manj, do 30. septembra 2025 na podlagi člena 9(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom, razglasi za ničen;
 - podredno, se ESZD naloži, naj tožeči stranki plača znesek, določen na podlagi pravičnosti, za povračilo nastale škode;
 - se ESZD vsekakor naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep vsebuje očitne napake pri presoji, ker, prvič, naj bi OI upošteval škodo, ki jo je tožeča stranka povzročila ugledu institucij, čeprav naj bi bila ta že povrnjena, in drugič, naj bi bilo trajanje disciplinske sankcije samovoljno, saj je določeno glede na zakonsko starost upokojitve tožeče stranke.
 2. Drugi tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom je kršeno načelo sorazmernosti zaradi nezakonitega neupoštevanja časa, ki je minil od nastanka dejstev, neupoštevanja kršitve člena 25 Priloge IX h Kadrovskim predpisom med kazenskim postopkom in neupoštevanja družinskih razmer tožeče stranke.
-

Tožba, vložena 23. aprila 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products in drugi/Komisija

(Zadeva T-254/18)

(2018/C 211/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožče stranke: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Beijing, Kitajska) in 9 drugih (zastopniki: R. Antonini, E. Monard in B. Maniatis, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/00 z dne 29. januarja 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ter zaključku preiskave o uvozu nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Indije (UL 2018, L 25, str. 6) razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na CCCME, posamezna podjetja in zadevne člane in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Evropska komisija je kršila člene 3(2), 3(3), 3(5), 3(6), 3(7) in 17(2) osnovne uredbe in načela dobrega upravljanja med drugim s tem, da je uporabila nezanesljive podatke o uvozu, makroekonomski škodi in donosnosti, in s tem, da drugim zainteresiranim strankam ni dopustila podati pripomb o končni izbiri vzorca proizvajalcev Unije.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je kršila člena 3(6) in 3(7) osnovne uredbe med drugim s tem, da ni upoštevala neobstoja časovnega sovpadanja, in s tem, da ni zagotovila, da se škoda, ki je nastala zaradi drugih dejavnikov, ne pripiše uvozu iz Kitajske.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisija je kršila pravico tožečih strank do obrambe in člene 6(7), 19, od (1) do (3), 20(2) in 20(4) osnovne uredbe, med drugim s tem, da je zavrnila vsakršen dostop do podatkov o izračunu škode, vplivu na cene, stopnji odprave škode in določitvi normalne vrednosti, pri čemer je zavrnila celo dostop do navedenih podatkov v strnjeni obliki, in s tem, da različnih upoštevanih informacij ni razkrila kljub večkratnim zaprosilom.
4. Četrty tožbeni razlog: Komisija je kršila člene 2(10), 3(2)(a), 3(3) in 9(4) osnovne uredbe in načelo dobrega upravljanja s tem, da pri primerjanju cen ni upoštevala vseh značilnosti kontrolnih števil izdelka, s tem, da razen podatkov o značilnostih, ki izhajajo iz kontrolnih števil originalnega proizvoda, ni predložila potrebnih informacij o značilnostih proizvoda, in s tem, da je nepravilno zavrnila predlog za prilagoditev normalnih vrednosti, s katerim bi se popravile nepravilnosti, ki so posledica nizke količine proizvodnje v Indiji.

5. Peti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 2(10)(b) in člen 2(7)(a) osnovne uredbe s tem, da je normalno vrednost za neposredne davke prilagodila navzgor.
6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je kršila člen 2(7)(a) osnovne uredbe s tem, da se je pri določitvi stroškov prodaje, splošnih stroškov in upravnih stroškov ter dobičkov, uporabljenih za konstruirano normalno vrednost, oprla le na podatke enega indijskega proizvajalca, namesto da bi za drugo državo uporabila vse upoštevne in razpoložljive informacije.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2018 – UN/Komisija

(Zadeva T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik četrtega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 402, 27.11.2017.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL